

BIOPOLÍTICA DE PEDRO VALDECANTOS,
NOU GOVERNADOR D'ALACANT

«L'administració provincial s'ha de sentir govern»

Pedro Valdecantos ha arribat a Alacant en plena crisi de l'aigua. Tot i no haver tingut més temps que per a una primera presa de contacte, s'atreveix a afirmar que hi ha aigua per a tots. «Sóc totalment partidari del transvasament Xúquer-Vinalopó, però Castella també necessita l'aigua».

Francesc M. Anton

El nou governador ens rebé en mànigues de camisa. «Perdoneu-me, però fa tanta calor!». Amb aquest aire informal comencem a descobrir coses al voltant de la seua vida. Va nàixer a Constantina, província de Sevilla, fa 56 anys i se sent andalús pels quatre costats. És el primer polític de la seua família, si llevem els intents del seu germà amb l'anterior règim. Els primers contactes amb el món de la política, els va tenir a Madrid, on cursà els seus estudis d'Història. Fou un dels primers representants triat pels estudiants a la Facultat de Filosofia i Lletres durant l'època de Laín Entralgo i de Ruiz-Giménez. Un fet que determinà la seua vida política. Després, el casament, els fills i la seua càtedra d'Història a Cadis el mantingueren allunyat de la política. «De totes maneres, els historiadors sempre tenim molt present l'anàlisi política. Deu ser deformació professional». Per això no tardà a tornar i ho féu de la mà de Francisco Fernández Ordóñez. «Sempre he estat socialdemòcrata. Vaig ser senador per UCD fins que Fernández Ordóñez se n'anà el 1981 per crear el Partit d'Acció Democràtica (PAD). Després ens fusionàrem amb el PSOE i, en aquest partit estic des d'aleshores».

Pedro Valdecantos pertany, com el seu amic Virginio Fuentes, governador que substitueix, a la primera promoció de governadors socialistes. La seua primera destinació fou Ciudad Real i, ara, arriba a Alacant provinent de Toledo. «Són dos mons diferents. Allà tot invita a la calma, ací al dinamisme. Hem

Pedro Valdecantos.

de tenir en compte que només la província d'Alacant té quasi el mateix nombre d'habitants que tot Castella-La Manxa».

El nou governador, aquests dies, no fa altra cosa que conèixer gent i les instal·lacions que estan al seu càrrec, però també se sent capaç de parlar sobre els temes que més preocupen ara a Alacant. «Va ser un encert de Virginio Fuentes ficar comissaries a Mil Viverdes d'Alacant i als Palmerars d'Elx, però encara resta el problema del patronat. Ens haurem de posar d'acord Ajuntament, Generalitat i Govern Civil per a resoldre'l tan aviat com siga possible. El tema de l'aigua es més complex, però em sembla que haurem d'anar cap a polítiques de regulació, amb grans rescloses, i cap a polítiques d'emmagatzemament amb embassaments petits». Per acabar, Pedro Valdecantos, va prometre a EL TEMPS que tractaria que la pròxima entrevista la poguerem fer en valencià. «Vull aprendre'n. No voldria quedar-me despenjat quan vaja pels pobles».

Deu preferències

Un llibre: Memorias de Azana.

Un polític: Indalecio Prieto.

Una política: Carlota Bustelo i Carmela García Moreno.

Un personatge històric: «Són tres, Alexandre, Cèsar i Napoleó».

Un actor: Paco Rabal.

Un plat de cuina: Ous fregits amb creïlles fregides.

Una ciutat: Toledo (per la història), Cadis (per l'arrel fenícia) i tota la província de Ciudad Real. Aviat Alacant.

Una obra musical: En general Bach, però no sóc gaire melòman.

Una cita: «Compensar amb l'optimisme de la voluntat el pessimisme de la raó». És de Gramsci.

Retrat xinès

Si vostè fóra un cotxe, seria... Un de rodes amples. Segur.

Una pedra: El cinabri.

Un color: Blau fosc.

Un ofici: Historiador.

Un animal: Gos.

Un monument: Sant Pere màrtir, de Toledo. Ells saben per què.

Un instrument: La guitarra.

Un somni: «Que aconseguim construir dia a dia el respecte. Crec que és fonamental per a la democràcia». □